

отрицателното се забавлява и постепенно чезне. Не е все едно, дали човѣкъ се занимава съ свѣтлината и топлината на слънцето, или съ живата свѣтлина и топлина, които идатъ отъ Великия Източникъ на живота. Да се занимава човѣкъ съ живата свѣтлина и топлина, това значи, да придобие истинското знание, да придобие нуждното разширяване. Ако има знания, човѣкъ се разширява отъ живата топлина; ако нѣма знания, топлината го стопява. Който знае законите на топлината, той се освобождава отъ грѣха и отъ смѣртта. Живата свѣтлина сѫщо има две качества: отъ една страна освѣтява пжтя на човѣка, а отъ друга го ослѣпява. Който познава законите й, той е намѣрилъ пжтя си, открилъ е възможностите, които сѫ вложени въ него. Срещне ли човѣкъ, който не познава законите й, свѣтлината го ослѣпява. Той изпада въ тъмнина и загубва пжтя си.

Следователно, който знае законите на живата свѣтлина и топлина, той никога не се обѣрква. Въ времето на Соломона, единъ отъ най-мѣдритѣ еврейски царе, се явили две жени да искатъ отъ него справедлива присъда. Дветѣ жени живѣли заедно, въ една стая. Случило се, че и дветѣ родили почти въ едно и сѫщо време. Една вечеръ, по невнимание, едната майка задушила детето си и, като се събудила сутринта, намѣрила го мѣртво. Бѣрзо тя смѣнила децата: взела живото дете на другарката си, а на мѣстото му турила своето мѣртво дете. Като се събудила другарката й отъ сънъ и видѣла мѣртвото дете до себе си, веднага познала, че не е нейното, и разбрала, че е станало нѣкаква измама. Тя казала, че това дете не е нейно и настоявала да вземе своето отъ рѣшетѣ на измамницата. Последната настоявала, че живото дете е нейно, и не го давала на истинската му майка. Най-после дветѣ жени решили да отидатъ при Соломона, той да разреши възникналия между тѣхъ споръ. Тѣ му разправили цѣлата случка, и всѣка настоявала, че живото дете е нейно. Понеже познавалъ добре човѣшкото сърдце, Соломонъ издалъ следната присъда: да се разсѣче живото дете и на всѣка майка да се даде по една частъ. Като чула тази присъда, измамницата казала: Доволна съмъ отъ присъдата. Нека детето се разсѣче, и всѣка отъ насъ да вземе по една частъ. Обаче, истинската